

Черкасова С.В. Усовершенствование модели развития небанковского институционального инвестирования в Украине

Охарактеризованы основные черты модели небанковского институционального инвестирования в Украине. На основании выделенных черт отечественная модель небанковского институционального инвестирования определена как бизнес-ориентированная. Сделан вывод о недостаточной эффективности деятельности небанковских институциональных инвесторов в Украине в вопросах финансирования экономического роста и обеспечения социальной защиты населения. В целях усиления социальной направленности небанковского институционального инвестирования в Украине определена необходимость стимулирования развития публичных инвестиционных институтов, более широкого привлечения населения к процессам совместного вложения средств и более полного гарантирования прав участников коллективных инвестиций.

Ключевые слова: небанковские институциональные инвесторы, небанковское институциональное инвестирование, финансовые институты, венчурные фонды, бизнес-ориентированная модель.

Cherkasova S.V. Improvement of the model of the development of non-bank institutional investment in Ukraine

The main features of the model of non-bank institutional investment that has been established in Ukraine are described in the article. The defined factors give reason to characterize the national model of non-bank institutional investment as business oriented. It is concluded that there is the lack of effectiveness of non-bank institutional investors in Ukraine in terms of financing economic growth and ensuring social security. To enhance the social orientation of non-bank institutional investment in Ukraine it is necessary to encourage the development of public investment institutions, to involve widely public in the process of joint investment and to guarantee the rights of collective investment participants.

Keywords: non-bank institutional investors, non-bank institutional investment, financial institutions, venture funds, business oriented model.

УДК 330.322

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ ЕФЕКТИВНОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

О.В. Литвин^{1,2}

Розглянуто змістову характеристику терміна "організаційно-економічний механізм". Визначено мету та основні завдання державної політики у сфері інвестування та подано інструментарій її реалізації. Розглянуто форми та методи управління інвестиційною діяльністю та інші структурні елементи, що створюють основу дієвого механізму державного регулювання. Розроблено концептуальну структуру організаційно-економічного механізму реалізації державної інвестиційної політики, що є базисом для ефективного регулювання у цій сфері.

Ключові слова: організаційно-економічний механізм, державна інвестиційна політика, регулювання інвестиційної діяльності, економічний механізм, організаційно-управлінські методи.

Вступ. Вплив держави на інвестиційні процеси за ринкової системи господарювання зводиться, зазвичай, до координаційної та спрямовувальної ролі. Од-

нак, за наявності недоліків ринкового саморегулювання, на державу покладаються завдання щодо формування сприятливого інвестиційного середовища, його захисту від негативних зовнішніх та внутрішніх впливів, а також підтримки процесів фінансово-інвестиційного оздоровлення, модернізації техніко-технологічної бази та зміцнення конкурентоспроможності національних виробників.

Економічні механізми, що реалізуються державою у сфері інвестиційної діяльності, змінюються, спрямовуючись загалом на вирішення інвестиційних проблем і суперечностей, що виникають через застосування певних соціально-економічних заходів, методів, інструментів. З огляду на специфіку формування і провадження державної інвестиційної політики, найбільш доречним є поєднання саме економічної та організаційної складових частин єдиного механізму.

Мета дослідження – визначення сутності поняття організаційно-економічного механізму, побудова концептуальної структури організаційно-економічного механізму реалізації державної інвестиційної політики із визначенням її інструментарію.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання сутності організаційно-економічного механізму досліджено у таких працях науковців: Я. Гуменюка [4], О. Гришнєвої, О. Василик [3], Ю. Лузан [9], В. Овсюченка, В. Полозова [12], Г. Шевченка [16], В. Шкурупія [17], О. Зінченко [5], В. Кушнірук, О. Єрмакова, О. Шеманіна [6], І. Біла [2], Ю. Лисенко, П. Єгорова [8] та ін.

Результати дослідження. Поняття механізм розглядають як систему ланок, в якій рух одних ланок спричиняє потрібний рух інших. У науковій літературі термін "механізм" здебільшого застосовують для визначення частини системи управління, що забезпечує дієвий вплив на фактори, стан яких зумовлює результат діяльності об'єкта управління [8, с. 87]. Ця частина системи управління призначена для забезпечення організації, функціонування і життєдіяльності його об'єкта. При цьому, структура і зміст механізму змінюються залежно від стадій розвитку об'єкта управління.

На нашу думку, механізм потрібно розглядати як окрему цілісну систему управління із висвітленням змісту, структури та інструментів дії на об'єкт управління. При цьому мають бути визначеними не тільки елементи механізму, але і послідовність їх впливу один на одного. Дуже часто науковці, висвітлюючи тільки складові елементи, мало приділяють уваги інструментам його здійснення та чинникам впливу одних елементів на інші [1, с. 14].

В економічній літературі категорію "механізм" застосовують, зазвичай, у таких словосполученнях: "механізм управління", "господарський механізм", "економічний механізм", "організаційний механізм", "організаційно-економічний механізм" та ін. Якщо господарський механізм має природне походження, то інші його різновиди часто штучні. Тому вони мають конкретне функціональне спрямування, адресність і виражають змістовність здійснення економічної політики держави. Останнє більшість механізмів зводить до суто економічних.

Використовуючи цілі економічної політики, застосовувані органами державного управління механізми мають впливати на стан функціональних складових частин системи національного господарства (наприклад, інвестиційної), а

¹ здобувач О.В. Литвин – Львівський торговельно-економічний університет, м. Львів;

² наук. керівник: доц. С.В. Черкасова, канд. екон. наук – Львівський торговельно-економічний університет, м. Львів.

також галузей економіки, видів економічної діяльності, окремих суб'єктів господарювання та навіть населення [10, с. 15]. Основними методами впливу на керовану підсистему є економічні важелі, державні та матеріальні стимули, а також податки, санкції, штрафи, ліміти. Допоміжну функцію виконують консультативні, організаційні та інституційні структури. Найбільш важливим методом впливу керівної системи є планування, зокрема створення бюджету, фінансових планів, програм економічного розвитку, інвестиційних програм тощо.

Поєднання саме економічної та організаційної складових елементів єдиного механізму, на нашу думку, дає змогу раціонально об'єднати процес організації державної політики в аналізованій сфері і контролю її результатів, а також забезпечити наявність потрібних стимулів. Для подальшого розвитку теоретико-методичних засад організаційно-економічного механізму інвестиційної політики держави розглянемо наукові погляди стосовно поняття "організаційно-економічний механізм управління".

Ще з 60-х років ХХ ст. науковці активно досліджували процеси, пов'язані з формуванням господарського, економічного та організаційно-економічного механізму. Однак єдиного підходу стосовно поняття організаційно-економічного механізму (ОЕМ), яке розкриває його сутність у повному обсязі, наука досі не сформувала. Шкурупій В. акцентує увагу на тому, що з огляду на функціонування господарського механізму в ринкових умовах, є підхід, який враховує характерні ознаки способу виробництва і динаміку продуктивних сил у суспільстві. Відповідно до цього виділяють дві підсистеми відносин: організаційно-економічні та соціально-економічні. За таких умов доцільно вживати термін "організаційно-економічний механізм" [17, с. 6]. Однак визначення характеризує тільки складові компоненти без визначення сутності ОЕМ.

Більш чіткого визначення набуває досліджуване поняття у роботі О. Савченко та В. Соловійова. Науковці чітко розділяють складові поняття ОЕМ та вказують на їх взаємозв'язок. ОЕМ – це "частина системи господарювання в конкретний період розвитку національного господарства будь-якої країни та являє сукупність двох різнорідних, але взаємопов'язаних складових – організаційної складової та економічного компонента" [14].

Лузан Ю. наголошує на впливі об'єктивних законів на базис у процесі суб'єктивної людської діяльності, що охоплює широкі надбудовні відносини (політичні, ідеологічні, морально-етичні, правові тощо). При цьому потрібно зазначити, що визначення самого організаційно-економічного механізму полягає у способі забезпечення реалізації вимог об'єктивних законів [9]. Об'єктом впливу є т. зв. базис, який може виявлятися у будь-якій досліджуваній сфері. У нашому випадку, базисом виступають інвестиційні процеси та їх суб'єкти.

Окрім цього, ОЕМ має враховувати цілі, завдання та принципи його реалізації у визначенні самого поняття. Так, група авторів І. Біла, Ю. Лисенко та П. Єгоров вказують на "систему формування цілей та стимулів, що дають змогу перетворювати у процесі трудової діяльності динаміку матеріальних та духовних потреб суспільства у динаміку засобів виробництва та кінцевих результатів, які спрямовані на повне та ефективне задоволення цих потреб" [2, с. 8]. Таке

визначення свідчить про потребу визначити форми та методи, за допомогою яких буде здійснюватися реалізація механізму, оскільки стимулювання є одним із інструментів ефективного організаційно-економічного механізму.

ОЕМ як цілісну систему із елементами впливу на об'єкт управління пропонують розглядати О. Василик та О. Грішнова. ОЕМ – це "цілісна система елементів організаційного та економічного впливу на управлінський процес, в якій відбувається цілеспрямоване перетворення впливу елементів управління на об'єкт управління і яка має вхідні посилки та результуючу реакцію" [3, с. 22]. Наголошуючи, що механізм діє на основі економічних законів та додаючи до попередньої думки стратегічні цілі, В. Кушнірук, О. Єрмаков та О. Шебаніна подають визначення ОЕМ як "систему організаційних та економічних форм і методів ведення господарства, що спонукає до підвищення ефективності функціонування виробничих систем та спрямована на свідоме використання економічних законів і досягнення поставлених стратегічних цілей суб'єктами підприємницької діяльності" [6, с. 9].

За умови, що система взаємопов'язаних між собою елементів повинна функціонувати в межах об'єктивних економічних законів, можемо стверджувати, що для реалізації організаційно-економічного механізму потрібно мати чітко визначені елементи, а саме об'єкти, суб'єкти, інструменти (форми і методи), а також цілі, функції і завдання. Окрім цього, потрібно забезпечити контроль за ефективністю здійснення дій механізму на основі певних принципів. Саме із зазначенням структури організаційно-економічного механізму В. Федорович подає формулювання поняття як "різнорівневої ієрархічної системи основних взаємозв'язаних між собою елементів та їх типових груп (суб'єктів, об'єктів, принципів, методів й інструментів і тому подібне), а також способів їх взаємодії, включаючи інтеграцію і дезінтеграцію, в ході і під впливом яких гармонізуються економічні стосунки (інтереси) держави, власників (учасників і акціонерів), кредиторів і персоналу, включаючи представників вищого менеджменту корпорації, і суспільства" [15, с. 45], яке, на нашу думку, найбільш вичерпно визначає суть досліджуваного поняття.

Під час організаційно-управлінських методів впливу на інвестиційну діяльність керівна підсистема механізму реалізації інвестиційної діяльності здатна створювати інституційні середовища, сприяти у процесі забезпечення фінансовими ресурсами, встановлювати правила здійснення інвестиційної діяльності, проводити експертизи інвестиційних програм, а також здійснювати контроль за дотриманням законодавства суб'єктами інвестиційної діяльності під час інвестиційного процесу.

Отже, елементами інструментарію організаційно-економічного механізму у досліджуваній інвестиційній сфері стають економічні та організаційно-управлінські методи та форми регулювання (рис. 1). Окрім цього, держава має на меті створити сприятливе інвестиційне середовище та залучати якнайбільше зовнішніх та внутрішніх фінансових ресурсів для подальшого покращення соціально-економічного стану країни. Саме тому проявляється нагальна потреба у кон-

кретизації форм впливу під час реалізації організаційно-економічного механізму регулювання інвестиційної діяльності.

Рис. 1. Інструментарій реалізації організаційно-економічного механізму регулювання інвестиційної діяльності (авторська розробка)

На рис. 1 не здійснено акцент на поділі форм регулювання інвестиційної діяльності на прямі та непрямі, хоча цей аспект важливий і також потребує врахування. Так, прямі форми впливу більшою мірою характерні для організаційно-управлінської складової частини механізму. Непрямі форми регулювання проявляються у реалізації бюджетно-податкової, грошово-кредитної, амортизаційної, інноваційної політик, політики заохочення іноземних інвестицій, регулювання фондового ринку та інших непрямих форм державного регулювання інвестиційної діяльності.

На нашу думку, різняться й сфери застосування організаційної та організаційно-управлінської складових частин економічного механізму реалізації державної інвестиційної політики. Так, до організаційно-управлінської складової компоненти відносять дії, за допомогою яких реалізуються методи і форми економічного характеру. Завдання організаційної складової частини механізму

державної інвестиційної політики передбачають створення умов для її реалізації, зокрема заходів економічного напрямку механізму. Це, зокрема, законодавче та інституційне забезпечення, адміністративне регулювання.

Такий підхід спостерігається і в результатах досліджень інших науковців. Для прикладу, на погляд Т. Піхняка, механізм державного регулювання в контексті організації економічних відносин [11] потребує чіткого визначення суб'єктів, об'єктів, мети (результатів), визначених завдань та функцій, які реалізуються на основі певних принципів. Для забезпечення економічних відносин у галузі інвестиційної діяльності, головним суб'єктом механізму має бути держава (органи державної влади різних рівнів та гілок). Іншими суб'єктами є фізичні та юридичні особи країни та іноземних держав, а також іноземні держави. Серед об'єктів регулювання варто окремо виділити ресурсний потенціал, а саме зовнішні та внутрішні інвестиційні надходження та державні інвестиції.

Стратегічною метою ефективною державної інвестиційної політики, як частини економічної політики, на наш погляд, є забезпечення інвестиційного ресурсу та потенціалу стійкого економічного зростання, використовуючи можливість інвестиційного ринку. При цьому, в процесі формування механізму реалізації державної інвестиційної політики, як показують результати досліджень у цій сфері, важливо усвідомлювати *головні цілі та завдання*, якими, на нашу думку, є: забезпечення сприятливого інвестиційного середовища та інвестиційного клімату держави на світовому ринку капіталу; вирівнювання диспропорцій соціально-економічного розвитку за територіями держави; зміцнення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств та їх інвестиційної привабливості й фінансово-економічної ефективності господарювання; належна інвестиційна підтримка процесів структурних реформ та інституціональних змін; формування фінансово-інвестиційного ресурсу розвитку соціальної сфери та непродуктивних секторів соціально-економічної системи, а також забезпечення фінансування процесів розширеного відтворення матеріально-технічної та техніко-технологічної бази реального сектору економіки та реалізація інвестиційних програм підвищення якості життя населення.

Під час реалізації завдань держава повинна керуватися певними принципами дій та використовувати дієві форми впровадження інвестиційної політики. Серед *принципів* потрібно виділити принципи адресності та цілеспрямованості (фінансування інвестиційних програм відповідно до цільових програм), гнучкості та структурованості (приспосовуватися до різких змін світової економіки, при цьому не зруйнувати власну економічно-соціальну специфіку розвитку країни), прозорості (конкурсна основа програм та експертиза), а також принцип погодження інтересів між усіма гілками влади та верствами суспільства у виборі пріоритетності вкладання коштів та єдності політики й економіки. Окрім цього, потрібно надавати перевагу власним джерелам інвестування національної економіки та намагатися зберегти національний інтелектуальний потенціал, тобто більше інвестицій у науку, освіту та перекваліфікацію кадрів.

Серед дієвих *форм* впровадження інвестиційної політики визначають прями та непрямі, а також допоміжні – умови, розширення джерел фінансування та інші форми. Так, держава створює сприятливі економічні умови для процесу інвестування, використовуючи прямі та непрямі методи регулювання; безпосередньо сама бере участь в інвестиційній діяльності, здійснюючи капітальні вкладення, розроблення та фінансування інвестиційних проектів тощо. Непрямими формами державного регулювання інвестиційної діяльності є використання бюджетної, податкової, амортизаційної, грошово-кредитної, фінансової, інвестиційної та інноваційної політик, а також за допомогою регулювання фондового ринку. Іншими формами визначаються допоміжні дії держави для забезпечення ефективних та прозорих інвестиційних процесів, а саме – проведення експертизи інвестиційних проектів, страхування інвестиційних коштів, захист прав та інтересів учасників інвестиційних процесів.

Серед *функцій* державної інвестиційної політики виділимо такі: цільову, стимуляційну, коригувальну, соціальну, контрольну, регулятивну, нормативну, організаційну, аналітичну та функцію планування і прогнозування. Однак, на нашу думку, використання суто економічних елементів механізму є як неможливим, так і значно обмеженим без організаційної складової частини управління. Також, враховуючи системність поняття механізму, під час розроблення організаційно-економічного механізму ефективного державного регулювання інвестиційної діяльності не доцільно розглядати тільки окремі складники та елементи впливу на процес управління.

Отже, узагальнимо результати аналізу сутнісної характеристики організаційно-економічного механізму у вигляді концептуальної структури такого механізму реалізації державної інвестиційної політики на рис. 2. Це дає змогу також уточнити й змістову частину організаційно-економічного механізму реалізації державної інвестиційної політики. Так, на нашу думку, це сукупність елементів, об'єднаних загалом у три блоки: (1) управлінська підсистема, що складається зі суб'єктів регулювання (головних, допоміжних та інфраструктурних) і стратегічно-тактичного блоку (мета, цілі та завдання державної політики); (2) інструментарій регулювання – загальний та специфічний (враховує особливості і характерний для регулювання інвестиційних процесів) та (3) об'єкти управління (інвестиційний клімат, інвестиційне середовище, основна та допоміжна інфраструктура інвестиційної діяльності, дозвоільна та адміністративна системи тощо).

При цьому як структура, так і система механізму вибудована за двома взаємопов'язаними напрямками – організаційним (покликаним забезпечити організацію формування і реалізації державної політики в аналізованій сфері, сформувати інституційне забезпечення, а також координацію функцій та завдань, систему контролю) та економічним (для створення сукупності внутрішніх і зовнішніх господарських стимулів, включно зі залученням потрібного ресурсного забезпечення).

Важливою особливістю поєднання зазначених елементів є послідовний вплив суб'єктів на об'єкти регулювання із застосуванням потрібного для цього

інструментарію. Це дає змогу послідовно та поетапно змінювати ситуацію для досягнення поточних і перспективних цілей державної інвестиційної політики.

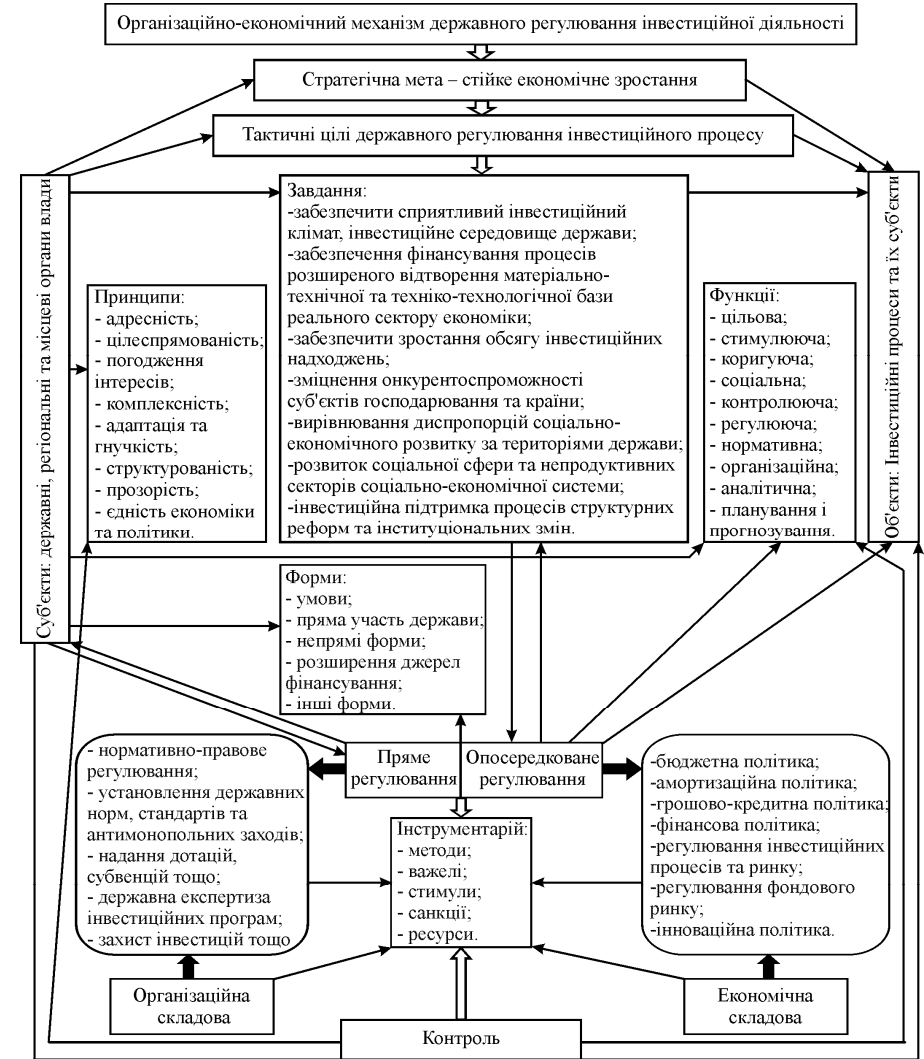

Рис. 2. Концептуальна структура організаційно-економічного механізму реалізації державної інвестиційної політики (авторська розробка)

Висновки

1. Категорію "механізм" потрібно розглядати як окрему цілісну систему управління із висвітленням змісту, структури та інструментів дії на об'єкт управління. При цьому мають бути визначеними не тільки елементи механізму, але й послідовність їх впливу один на одного.

2. Поєднання економічної та організаційної складових частин єдиного механізму дає змогу раціонально об'єднати процес організації державної політики в інвестиційній сфері і контролю її результатів, а також забезпечити наявність потрібних стимулів.

3. Стратегічною метою ефективної державної інвестиційної політики є забезпечення інвестиційного ресурсу та потенціалу стійкого економічного зростання, використовуючи можливості інвестиційного ринку.

4. Змістова частина організаційно-економічного механізму реалізації державної інвестиційної політики полягає у сукупності елементів, об'єднаних загалом у три блоки: управлінська підсистема, інструментарій регулювання та об'єкти управління.

Література

1. Амбросов В.Я. Наукові положення удосконалення економічного і господарського механізмів розвитку сільського господарства / В.Я. Амбросов, Т.Г. Маренич // Економіка АПК : міжнар. наук.-виробн. журнал. – 2005. – № 10. – С. 14-17.
2. Белая И.П. Концептуальная модель организационно-экономического механизма управления гибкостью производственных систем / И.П. Белая, П.В. Егоров // Вісник Донецького університету. – Сер. В: Економіка і право. – Донецьк : Вид-во ДонУ, 2004. – № 2. – С. 7-16.
3. Грішнова О.А., Василик О.В. Організаційно-економічний механізм управління інтелектуалізацією трудової діяльності / О.А. Грішнова, О.В. Василик // Вісник Прикарпатського університету. – Сер.: Економіка. – 2008. – Вип. 6. – С. 22-27.
4. Гуменюк В.Я. Механізми ринкового господарювання: галузеві особливості : монографія / В.Я. Гуменюк, Б.О. Король, Р.М. Костюкевич, Н.О. Мазур, Г.Ю. Міщук; ред.: В.Я. Гуменюк; Нац. ун-т вод. госп-ва та природокористування. – Рівне : Вид-во НУВГП, 2005. – 282 с.
5. Зінченко О.А. Організаційно-економічний механізм управління інноваційним розвитком кар'єрів залізобетонних комбінатів / О.А. Зінченко // Актуальні проблеми економіки : наук. екон. журнал. – 2006. – № 1. – С. 170-177.
6. Кушнірук В.С. Організаційно-економічний механізм ефективного ведення садівництва в аграрних підприємствах регіону : монографія / В.С. Кушнірук, О.Ю. Єрмаков, О.В. Шебаніна; ред. проф. О.Ю. Єрмаков. – Миколаїв : Вид-во МДАУ, 2009. – 232 с.
7. Лисенко Ю.О. Організаційно-економічний механізм управління підприємством / Ю. Лисенко, П. Єгоров // Економіка України : політико-екон. журнал. – 1997. – № 1. – С. 86-87.
8. Лисенко Ю.О. Організаційно-економічний механізм управління підприємством / Ю. Лисенко, П. Єгоров // Економіка України : політико-екон. журнал. – 1997. – № 1. – С. 86-87.
9. Лузан Ю.Я. Організаційно-економічний механізм державного регулювання агропромислового виробництва в Україні : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня дис. канд. екон. наук: спец. 08.07.02 – Економіка сільського господарства і АПК / Ю.Я. Лузан ; УААН. Ін-т аграр. економіки. – К., 2000. – 22 с. – укр.
10. Маренич Т.Г. Трансформаційна динаміка та механізми економічного регулювання агроформувань : монографія / Т.Г. Маренич. – К. : Вид-во ННЦ ІАЕ, 2005. – 256 с.
11. Піхняк Т.А. Проблеми механізму державного регулювання економічного зростання. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/Znphktei/2011_1/statti/pixnyak/pixnyak.htm.
12. Полозова Т.В. Сутність організаційно-економічного механізму функціонування підприємств промисловості / Т.В. Полозова, Ю.В. Овсюченко // Міжнародний Слов'янський університет. Харків. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://www.nbu.gov.ua/old_jm/Soc_Gum/VMSU/econ/2005_1-2/18/05ptvfrp.html.
13. Присток В.М. Методична програма приведення в дію господарського механізму стабілізації середовища підприємств / В.М. Присток // Економіка. Менеджмент. Підприємництво : зб. наук. праць СНУ ім. В. Даля. – Луганськ : Вид-во СНУ ім. В. Даля. – 2005. – Вип. 14. – С. 50-56.
14. Савченко О.В. Сутність та складові організаційно-економічного механізму стимулювання інноваційної діяльності на підприємстві / О.В. Савченко, В.П. Соловійов // Електронне на-

укове фахове видання "Ефективна економіка". – 2013. – № 12. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2635>.

15. Федорович В.О. Состав и структура организационно-экономического механизма управления собственностью крупных промышленных корпоративных образований / В.О. Федорович // Сибирская финансовая школа : сб. науч. тр. – 2006. – № 2. – С. 45-54.

16. Шевченко Г.М. Організаційно-економічний механізм формування та використання природно-рекреаційного потенціалу території : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук, спец.: 08.00.06 – Економіка природокористування та охорони навколишнього середовища / Г.М. Шевченко. – Суми : Вид-во Сум. ДУ, 2008. – 21 с. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/687>.

17. Шкурупій О.В. Формування господарського механізму в умовах транзакції : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.01.01 "Економічна теорія" / О.В. Шкурупій; Харк. нац. ун-т ім. В.Н. Каразіна. – Х., 2002. – 15 с. – укр.

Надійшла до редакції 26.09.2016 р.

Литвин Е.В. Концептуальные положения организационно-экономического механизма эффективной инвестиционной политики государства

Рассмотрена содержательная характеристика термина "организационно-экономический механизм". Определены цели и основные задачи государственной политики в сфере инвестирования и представлен инструментарий ее реализации. Рассмотрены формы и методы управления инвестиционной деятельностью и другие структурные элементы, составляющие основу эффективного механизма государственного регулирования. Разработана концептуальная структура организационно-экономического механизма реализации государственной инвестиционной политики, которая является базисом для эффективного регулирования в данной сфере.

Ключевые слова: организационно-экономический механизм, государственная инвестиционная политика, регулирование инвестиционной деятельности, экономический механизм, организационно-управленческие методы.

Lytvyn O.V. The conceptual states of effective investment policy organizational-economic mechanism

In the article the semantic description of the term "organizational-economic mechanism" was considered. The goals and major tasks of the investment state policy was defined and the regulation toolkit was given. Also in the article was considered the forms and methods of investment activity management and other structural elements that form the effective mechanism basis in state regulation. The organizational-economic mechanism of state investment policy realization conceptual framework was developed, which is the basis for effective regulation in this area.

Keywords: organizational-economic mechanism, state investment policy, investment regulation, economic mechanism, organizational and managerial methods.